SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 27 Maart** **No. 13.**

PARAMARIBO, 26 MAART 1859.

Reeds in de vorige week waren wij aangezocht de volgende menschlievende daad te vermelden, doch zagen ons door ongesteldheid verhinderd daaraan te voldoen, daar wij onze taak aan andere handen moesten toevertrouwen. Ofschoon reeds door de dagbladen dezer week gemeld, meenen wij haar door middel onzer kolommen ook zooveel doenlijk te moeten verspreiden en nemen daartoe de gedane mededeeling over:

«Het Nederl. schip *Egmond*, gevoerd door kapt. MEIJER, ll. Woensdag van *Saramacca*, op de reede alhier teruggekeerd, lag, ter inlading van suiker, vóór de gouvernements plantaadje *Catharina Sophia*; toen, op den voormiddag van den 8n. dezer, de jager JOHANNIS REINHARDUS VAN DEN BERGH, — die mede als wachter aan boord was, — op het geroep van den aan wal geweest zijnden korporaal, zich ter diens afhaling, in de vlot willende begeven, misstapte, over boord viel en aanstonds door den sterken stroom werd voortgedreven. — Op het hulpgeroep van den ongelukkige snelden de stuurman en een matroos ter zijner redding in de groote boot, stieten in allerijl af, en bemerkten eerst toen de stroom hen geweldig voortsleepte, dat zij niet van riemen voorzien waren. Geen ander middel in dat beslissend oogenblik overblijvende, sloegen zij eene der dofften af, bedienden zich daarvan om de boot te besturen en spanden al hunne krachten in om den drenkeling te bereiken. — De zich op het schip bevindende ligtmatroos GERRIT PIETERS KAALE hunne vruchtelooze pogingen en het gevaar waarin de drenkeling zich bevond, bemerkende, ontdeed zich snel van zijne kleederen, sprong van boord in den stroom, zwom den ongelukkige, die reeds een aanmerkelijken afstand van het schip was afgedreven, na en het mogt hem, na vele krachtsinspanning gelukken den drenkeling te bereiken; hem naar de boot, die intusschen genaderd was, te voeren en met behulp der overigen behouden aan boord te brengen.

Toen het schip, drie dagen later, de plant. *Catharina Sophia* verlaten had, en de militaire wacht op den post *Nassau* aan wal gezet was, zond de geredde Jager, onder hartelijke dankbetuigingen, als bewijs van zijne erkentelijkheid, aan zijnen redder eene beurs met geld, bevattende eene som van tien gulden, doch de edele ligtmatroos weigerde elke geldelijke belooning voor eene menschlievende daad, die hij verklaarde, uit pligtgevoel te hebben verrigt.»

Het is ons ten slotte aangenaam te kunnen melden, dat Z. E. onze Gouverneur naar aanleiding eener missive van den Luitenant Kolonel, Kommandant der Troepen alhier; bij resolutie dd. gisteren heeft goedgevonden: «den Gezagvoerder van het Nederlandsch schip *Egmond*, H. MEIJER te kennen te geven, dat van het voorgevallene mededeeling wordt gedaan aan het Ministerie van Kolonien, met voorstel den genoemden ligtmatroos eene welverdiende belooning te doen toekennen; terwijl de Gezagvoerder uitgenoodigd wordt hem intusschen des Gouverneurs erkentelijkheid te betuigen voor zijn menschlievend gedrag.»

— De jongste berigten uit Britsch Indie vermelden een voorval, hetwelk bewijst, hoe moeijelijk het is, daar te lande den vrede tusschen de verschillende godsdiensten te handhaven. «Het anders zoo vreedzame presidentschap Madras,» zegt een bij den *Times* ontvangen brief uit Bombay van 10 Januarij jl., is het tooneel geweest van eenen godsdienstwist, waarbij een aantal menschenlevens noodeloos opgeofferd is. Nergens in Indie is de Christen-bevolking zoo talrijk als te Tinnevelly, maar ook zijn de Hindo's nergens meer dweepziek dan daar. De overheden, in hunne zucht om twisten tusschen de afgodendienaars en Christenen te voorkomen, waren er gewoon aan de voorderingen der Brahminen uit zwakheid toe te geven. Doorgaans werd er aan lijkstaatsiën van Christenen verboden langs den voorgevel der pagoden of Hindosche tempels, en zelfs door straten, die door Hindo's van hooge caste bewoond werden, te trekken. Aan zoodanig verlangen is in het presidentschap Bombay nooit toegegeven: hier trekken dagelijks lijkstaatsiën van Christenen voorbij de tempels der Parsen en Hindo's, zonder dat daarop aanmerking gemaakt wordt. Te Tinnevelly was er bij deze gelegenheid, naar het schijnt, geen andere weg voor een Christelijken lijkstoet, dan die langs den voorgevel der groote pagode loopt. De Brahminen; zich op de langdurige inschikkelijkheid der overheden verlatende, trachtten den lijkstoet tegen te houden. Dien ten gevolge werd men handgemeen. De Christenen werden door de Brahminen met steenworpen aangevallen en het werd noodig den sterken arm tot herstel der orde in te roepen. Ongelukkig werden drie compagnien sipayers of inlandsch krijgsvolk uit de nabijheid aangevoerd en werd er gebruik van vuurwapenen gemaakt. Het gevolg was, dat onder de volksmenigte 39 personen om het leven kwamen. De ondervinding leert, dat oploopen van dweepende Hindo's gemakkelijk uiteengejaagd kunnen worden zonder vuurwapenen te bezigen. Oploopen, ontstaande uit gelijksoortige oorzaken als te Tinnevelly bestonden, zijn elders zonder moeite door de politie met stokken bedwongen; en ook in dit geval zou een moedig en vastberaden overheidspersoon, ondersteund door een klein aantal onversaagde politiedienaren, met stokken, ongetwijfeld den volkshoop in toom hebben kunnen houden. Het gebruik van vuurwapenen bij deze gelegenheid is dus onverdedigbaar. In het presidentschap Madres heerscht dweepende godsdienstijver; maar een moordtooneel zoo als dat te Tinnevelly, is thans vooral te betreuren, nu het bijleggen van geschillen en het verzekeren van den vrede het doel van al ons streven behooren te zijn.»

— In de zitting van het Eng. Huis der Lords op den 8 Febr. deed lord Brougham de vraag, of de koninklijke goedkeuring was verleend aan de door het parlement van Jamaica aangenomen wet, betreffende de immigratie van vrije negers.

De graaf van Carnarvon antwoordde, dat de minister van kolonien die wet aan de goedkeuring van H. M. zoude aanbevelen. Die wet is niets anders dan de bevestiging van de beginselen, welke bij verschillende gelegenheden waren goedgekeurd. Het was eene dwaling te gelooven, dat de wetgevende magt van Jamaica die ligtzinnig had aangenomen.

Lord Brougham hield vol dat de wetgeving dier kolonie de wet met zulk een spoed had aangenomen, dat de belanghebbenden den tijd niet hadden daartegen te petitionneren.

Lord Grey was van oordeel, dat die wet, welverre van slavenhandel aan te moedigen, daarvoor een gevaarlijke concurrent zoude worden en aan de Engelsche kolonien hare vroegere welvaart zoude teruggeven. Hiermede liep dat incident ten einde en ging het Huis uiteen.

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XIV.

Den volgenden dag bragt hij een paar gelukkige uren door in het doorsnuffelen van de letterkundige schatten in den winkel van den voornaamsten boekverkooper der stad; hij koos zoo veel uit, als zijne geringe fortuin hem veroorloofde, terwijl hij bovendien de titels en prijzen van verscheidene andere werken opschreef, die hij bij latere gelegenheid hoopte te kunnen koopen. De boekverkooper was meer verwonderd dan hij uit beleefdheid aan den dag legde, over den smaak van zijnen eenvoudig gekleeden bezoeker; want, hoewel Archie's zwarte pak nieuw en goed was, was hij toch geenszins boven zijnen stand gekleed; en dat er door zoo iemand gevraagd werd naar uitgezochte en kostbare werken, in levende en doode talen, mogt zeker wel den boekhandelaar verbazen, op wiens planken ze jaar en dag in stoffige onaangeroerde deftigheid gestaan hadden.

Juist toen hij betaalde wat hij gekocht had, trad de eerwaarde heer, dien hij den vorigen dag op de tentoonstelling van bloemen ontmoet had, met zijne dochter in den winkel, en hoorde deze onwillekeurig den boekverkooper de lijst opnoemen van de werken, die hij in een pak bijeen bond. Er waren er onder, waarmede de oude heer lang gemeenzaam bekend was geweest; andere van latere dagteekening, maar ook over diepzinnige en wetenschappelijke onderwerpen; en hij sloeg verbaasde oogen op, toen hij bemerkte wie er de kooper van was. „Ze zijn ongetwijfeld niet voor hem, maar voor zijn meester,” dacht hij bij zich zelven, terwijl hij een onderzoekenden blik wierp op het heldere voorhoofd en de geestige oogen van den vreemdeling, in wien hij dadelijk een talentvol jong mensch meende te aanschouwen. Eenige weinige woorden door Archie gesproken, bij het opgeven van zijn adres, vermeerderden de belangstelling en nieuwsgierigheid des ouden mans.

„Ik was er zeker van, dat hij van noorden de Tweed komt,” zeide hij, toen de jongeling den winkel verliet; „wie is hij toch?”

„Iemand die op het kasteel van den hertog van A... te huis behoort,” zeide de boekverkooper; „hij heeft mij ten minste alzoo zijn adres opgegeven, en gezegd dat hij morgen naar zijne plaats terugkeert.”

„Wel zoo!” zeide de vrager, met een snellen blik naar zijne dochter; en toen zij hunne wandeling vervolgden, voegde hij er bij: „misschien zullen wij hem dan nog wel eens wederzien, Katie; de plaats onzer bestemming is zeer nabij het kasteel van den hertog... Die jonge man heeft een bijzonder gunstigen indruk op mij gemaakt.”

„Hoe zonderling gevoel ik mij tot dien eerwaardigen grijsaard aangetrokken,” dacht Archie, terwijl hij door de straten wandelde. 't Is mij alsof ik hem jaren lang gekend heb!”

Toen Archie Campbell zijne noordelijke woning weder betrad, verflaauwden reeds de rijke herfsttinten, en verkondigde de natuur het naderen van den guren, onvriendelijken wintertijd. Wie, die in dat heerlijke Schotland gewoond heeft, is zoo hard en ongevoelig van gemoed, dat hij dáár niet in de wisselende jaargetijden de zinnebeelden en lessen des menschelijken levens heeft opgemerkt?

Kom, wereldgezinde mensch, kom hier in de vrije zuivere buitenlucht, verre van den verstijvenden invloed uwer digtbevolkte en woelige steden, indien gij de groote lessen wilt leeren uit het boek der Natuur, zoo als de Schepper ze tot onze leering en stichting bestemd heeft. Zie in de bloeijende lente het zinnebeeld eener liefelijke en vrolijke kindschheid — in hare zich openende bloesems en bladeren de belofte gevende van eene rijke zomerweelde. Even als iedere dag helderder groene tinten openbaart in bloesem en blad, zoo openbaart ook het kinderlijk gemoed nieuwe gedachten en denkbeelden, onder het koesterend oog der ouders. En gij, die gelukkig genoeg zijt dien geheiligden naam te mogen dragen, o bedenkt hoe die jonge planten, aan uwe zorg toevertrouwd, gekweekt moeten worden voor Gods paradijs!

De lente maakt plaats voor den zomer; en het kind wordt een jongeling, een man — een man in jaren, een kind misschien in ondervinding. Even als de al te rijk beladene rozenstruik buigt onder het gewigt der schoone bloemen, of de vruchtboom onder den last van het overvloedige ooft — zoo ziet men de ziel des menschen soms bezwijken onder den last van magt, genot of rijkdom. Neem de steunselen van vaste grondbeginselen of het schragende fondament van de vreeze Gods weg, en de schoonste menschelijke boom zal roemloos en met schande ter aarde storten.

En wat is de herfst? Zijn er geene zinnebeelden en lessen in zijne staâg veranderende tinten, gevallen bladeren, gouden korenschoven, die wachten op overbrenging naar de vriendelijke schuur? Vraag dien man, wiens bloei des levens voorbij is, wiens ravenzwart haar nu een grijsachtige tint krijgt — gevoelt hij niet dat lente en zomer voor hem zijn voorbijgegaan? dat hij, in werken des geloofs die hij heeft volbragt, in zijne daden van barmhartigheid, van nut voor zich en anderen, van regtvaardigheid, door de goddelijke genade in staat geweest is zich gouden schoven voor de hemelsche voorraadschuren te verzamelen? Maar indien er in de zoete lente geen goed zaad uitgestrooid is, en de zomerzon en regen over een ledigen akker geschenen heeft en gevallen is, hoe plegtig en waarschuwend is dan die les! Laat den ontrouwen rentmeester van Gods goedertierenheden die les vernemen in den guren winters storm, als hij over de verlatene onbebouwde velden loeit, waar zelfs de maaijer zijne hand niet kan vullen, en hij die de schoven opbindt, werkeloos moet blijven.

Maar daar komt de winter, de koude, gure, vervelende winter. Waarmede zullen wij dien vergelijken en wat zal hij ons leeren? Hij is een treffend en aandoenlijk beeld van den ouderdom en diens zwakheden — als het leven zijne banden van genegenheid verliest, het sap van toegeefelijkheid jegens anderen voelt opdroogen, of het omkorst met de koude der zelfzucht. Of, laat ons een ander zinnebeeld, eene minder aanstootelijke en grievende les zoeken — de ouderdom en zijne voorregten. De winter is koud en nijpend op de verlatene heidevlakte; de ontketende winden loeijen over hare onvruchtbare oppervlakte; maar in gindsche beschutte vallei wordt de storm bedwongen en gestuit; de sneeuw ligt als een zacht warm dekkleed over de bladerlooze viooltjes en koestert de teedere kiemen van het winter-koren, dat al even boven den grond uitschiet; en de knappende rijm geeft kracht aan de groeijende boomen van het woud. En zoo is het met een edelmoedigen en eerwaardigen ouderdom. De liefde eens vaders of grootvaders verspreidt eene teedere warme welkomst over het hoofd van het hulpelooze kind, voedt de hoop des jongelings, sterkt den man tot inspanning en edele pogingen, door leer en voorbeeld. Maar de winter leert nog meer dan dit; hij is het beeld des doods, hij wijst op onsterfelijkheid; schildert ons eene volgende lente, die van jaar tot jaar in de natuur herboren wordt; en voor den vrijgekochten Christen opent hij het uitzigt op herleving en opstanding, aan gene zijde des grafs, — op een helder, gelukkig, zondeloos en eeuwig leven.

Archie Campbell nam vele dezer lessen ter harte; en al zag zijne kleine woning er vreugdeloos uit, zonder den glimlach van vriendelijke genegenheid die haar zoo lang had opgeluisterd, toch gevoelde hij zich dankbaar dat zijne oude vrome bloedverwante nu ontheven was van alle zorg; en hij verzamelde al zijne kracht om de wisselende jaargetijden te doorworstelen, vóór dat hij met vertrouwen rekenen kon op eene gelijke rust. Snel spoedden de maanden voorbij in zijne eenzame en ernstige studiën; hij was zich zelven bewust van de vorderingen die hij maakte; en hoewel altijd zedig en nederig, versterkte zich toch de eerzucht in zijn gemoed — het eerst opgewekt door zijne kinderlijke beschermster — om zijn aandeel van kennis bij te dragen tot het algemeen welzijn. Met dit doel begon hij schroomvallig eene vertaling van een geleerd Latijnsch werk, dat tot dusverre in de Engelsche letterkunde onbekend was. Tot afwisseling in zijne ernstige taak oefende hij zich op de fluit, en kweekte hij zijn talent voor het teekenen aan, dat hij onlangs in zich bespeurd had.

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN.

Het artikel in het *Weekblad* dd. 20 Maart, met H. geteekend, handelende over brievenbestellers, heeft bij verscheidene ingezeten de meening doen ontstaan, als zoude H. *mij* hebben verweten en beschuldigd brieven, mij toevertrouwd, te hebben geopend en gelezen. Den diepen zin van het artikel niet begrijpende voel ik mij echter, ter voorkoming van verspreide geruchten tot de verklaring genoodzaakt, dat het bedoeld artikel niet op mij gemunt kan zijn, daar ik nu ruim een jaar van Particulieren daartoe geautoriseerd brieven ontvang en bezorg, en nog nooit eenige klagten, van welken aard ook over mij zijn ingeloopen, wat dan toch zeker het geval zoude zijn geweest wanneer ik mij aan zoodanige misdaad had schuldig gemaakt, namelijk het brieven geheim te hebben geschonden.

M. SCHLOSS.

Humoristische Snippertjes.

Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

LXXVII.

GEVONDEN VERVOLGSTUKKEN DER 1001 NACHT ARABISCHE VERTELLINGEN.

Door FURET.

(1006 Nacht)

„Gij zult u gelieven te herinneren o Koning," zeide Scheherazade des anderdaags 's morgens tot den Koning Schachriar," dat de *Calif* van *Bagdad* zeer verbaasd was, over Sahels handelingen en uitriep: „Mijn God! de wijze edele Sahel, is krankzinnig!" en dat Haroun de *wijze* daarop den grooten *Calif* tot een geduldig toezien smeekte.

Nadat de Nubische slaven het koninklijke eerekleed aan flarden hadden geslagen bekoelde Sahels toorn, en riep hij: „genoeg — daarna vervolgde hij: „slaven, deelt onder u de gouden versierselen, de edelgesteenten en paarlen, werpt de overgeblevene vodden op een mesthoop, ten einde een bedelaar of rondtrekkende boeteling zich er mede versiere om tot spot te verstrekken van het volk." Na dit gezegd te hebben, sloeg Sahel de handen voor de oogen en in tranen uitbarstende, zonk hij afgemat op een der *sophas* die in de zaal stonden, neder.

Eenige oogenblikken zoo gezeten hebbende, sloeg de jongeling zijne oogen weder op en ontdekte de drie vreemdelingen in de galerij voor de geopende bogen. Hij onthutste op deze ontdekking, en opspringende vroeg hij eenigzins norsch: „Wie zijt gij onbeschaamden die hier onaangemeld komt binnendringen?" Haroun geleidde den *Calif* en Giafar in de zaal en na zich diep voor Sahel gebogen te hebben zeide hij: „Verschooning Heer voor mijne vrienden die vreemdelingen uit *Moussoul* zijn, wij hoorden uw paleis voorbijgaande, een ontzettend gerucht van driftige uitboezemingen en slagen, en waren bevreesd voor het plegen eener misdaad, en om die te voorkomen, snelden wij binnen, en ontdekten een tooneel dat ons verbaasde en roerloos deed worden, niets denkende of eene waanzinnige gedachte was de leiddraad uwer handelingen."

Sahel glimlachte, boog zich daarna beleefd voor de wandelaars, en noodigde hen uit, om bij hem plaats te nemen, er bijvoegende: „dat hij zich verpligt gevoelde, rekenschap te geven, waarom hij hunne oogen op zooveel zonderlingheid vergast had."

De *Calif*, Haroun en Giafar voldeden gaarne aan deze uitnoodiging, en plaatsten zich na de gewone buiging op de gereed staande zitplaatsen nabij Sahel, neder. — Deze klopte driemalen in de handen en terstond verschenen drie schoone *Georgische* slavinnen in schitterend wit *mouselin* gekleed, die op bevel van hunnen meester *Hoka's* voor de gasten plaatsten en daarna *Sorbet* en *Kahweh* rondiendden. Op een wenk van Sahel verlieten de slavinnen het vertrek waarna hij de gasten verlof vroeg, zijne zonderlinge geschiedenis mede te deelen.

GESCHIEDENIS VAN Sahel EN HET EEREKLEED.

„Weet vreemdelingen," begon Sahel, — „dat ik de jongste zoon ben van den Opperkadi des *Califs*, dien de hemel zegene en sterk make boven zijne vijanden! Mijne jeugd was eene aaneenschakeling van genot en liefdebewijzingen; ieder beminde en liefkoosde mij, omdat in mij de gelukkigste ontwikkeling plaats vond tot kennis en wetenschappen; mijne familie aanbad mij en zelfs mijn oudere broeder was niet naijverig over dezen voorrang. Mag het ook al waar zijn, dat ik ter dier tijd, vele goede eigenschappen bezat, en manieren aankleefde, die de jeugd goed staan; *ééne* ondeugd beheerschte mij, die op mijn levensgedrag een magtigen invloed moest hebben; die ondeugd bestond, in eene onleschbare dorst naar roem en grootheid. Mijn vader en de ouderen van dagen, in plaats van mij voor deze gevaarlijke beginselen te waarschuwen, moedigden, helaas! blind voor de gevolgen! mij al meer tot het aankweeken dezer zucht aan en spiegelden mij zooveel genot van 's werelds valsche grootheid voor, dat mijn hoofd duizelde en mijn hart zwol, wanneer ik er slechts aan dacht. — Door zulk een prikkel aangespoord, legde ik mij met alle kracht op de verschillende studiën toe en ging hiermede zoo onafgebroken voort, dat ik welhaast mijne leermeesters overtrof, die zulks zelven openhartig aan mijne familie mededeelden. Op nog geen zestien-jarigen leeftijd won ik elks verbazing en achting, en de mare mijner veelvuldige kennis, ging door geheel *Bagdad* rond en werd overal gezocht en wijzen en grooten noodigden mij tot wetenschappelijke gesprekken uit. — Maar al te snel erkende ik mijn glansrijken toestand en wist ik van de voorzigtige wapenen gebruik te maken, die mij tot eene hooge eer verheffen moesten. — „*Die groot wil worden*" zegt Sadi ben Imor, „*behandelt zijne vrienden bescheiden en zijne vijanden vriendschappelijk.*" — Ik zorgde dus deze spreuk niet te schande te maken, zelfs in een redestrijd wist ik mijn tegenstrever die bewijzen te outlokken welke hem *schijnbaar* overwinnaar deden zijn, en hierdoor zag ik de *vervloekte spreuk* bevestigd: „KENNIS IS MAGT." — Al spoedig drongen mijn naam en mijne eigenschappen tot onzen grooten *Calif* door; dat hierbij de intrigues mijner familie werkzaam waren, zal ik u niet behoeven mede te deelen. — Op mijn achttiende jaar werd ik aan den, vroegeren Grootvizier voorgesteld, en nadat deze zich van mijne bekwaamheden overtuigd had, den werkkring van het staatkundige leven ingeleid; ik wist mij zoo noodzakelijk te maken dat hij hoogen prijs op mij begon te stellen en mij in een gunstig oogenblik aan den *Calif* aanbeval, die mij met koninklijke gunsten overlaadde en van zijne belangstelling mijwaarts dagelijks deed blijken. — In mijn werkkring bleef ik bij den Grootvizier, welke mij inwijdde in de raadselachtige geheimen der staatkunde en de opsporing van alle die kleine middelen welke tot de geslepenste uitvoering en bereiking van hoogstgewigtige bedoelingen leiden — Ook hierin overtrof ik al spoedig mijn leermeester, en nu te groot staatkundige geworden om mij niet te *vreezen*, werkte de Grootvizier even hard aan mijne verheffing, als aan zijn eigen fortuin. Vertrouwd met elkander waren wij als de *ruiter* en het *paard*, die in onderscheidene hoedanigheden elkander tot hetzelfde doel brengen. — De *Calif* vereerde mij met het vorstelijke eerekleed en deed in zijne hemelsche mildheid rijkdommen en hooge gunstbewijzen mij toevloeijen, terwijl ik als eene zon stralen van gunst en koestering op allen die ik lief had deed afdalen, alles boog en kroop voor mij en de groote staatsbeambten die dochters hadden, vleiden den geëerden Sahel in de hoop van met mij vermaagschapt te worden. — Van alle wezens op de aarde had ik er slechts één lief; innig beminde ik Gulnare des Grootviziers dochter, (welke naam zoo als gij weten zult *granaatbloesem* beteekent) Daar de Vizier en zijne familie van Perzischen oorsprong waren, had ik meer dan eens het groote geluk gehad deze hemelsche schoonheid te ontmoeten om door hare schitterende oogen betooverd te worden; met welgevallen zag de vader mijne gehechtheid aan hem en zijn huis, terwijl Gulnare verrukt scheen door mijne nederige hulde, en toen ik met alle formaliteiten van mijn stand en rang bij beiden aanzoek om hare hand deed, werd ik beschaamd over de blijdschap en verrukking die zij den Vizier liet blijken. Er bestond slechts eene voorwaarde waarop ons huwelijk moest wachten; de Vizier wenschte mij gedeeltelijk in zijn rang en waardigheid geplaatst te zien en zichzelven terug te trekken uit het staatkundige leven. Hiertoe het verzoek aan den *Calif* gedaan hebbende stemde deze er goedgunstig in toe en de Vizier trok met zijne dochter naar zijne lusthoven buiten *Bagdad*.

Welhaast zouden de huwelijks plegtigheden beginnen. Geheel *Bagdad* juichte in mijn geluk, alles sprak van den *grooten* Sahel, van den *wijzen* Sahel, van den gelukkigen onovertreffelijken Sahel.

Voor twee maanden geleden mij op weg naar de vergaderzaal begevende, outdekte ik in een der straten van *Bagdad* eene groote volks menigte, die juichende zich langzaam naar het koninklijk paleis voortbewoog; ik onderzocht bij een der voorbijgangers wat deze zamenscholing beteekende en mij werd medegedeeld, dat zekere Haroun door den *Calif* ontboden was om voor zijne wijsheid en deugd het vorstelijk eerekleed te ontvangen; ik ontroerde en voelde diepe smart in mijne ziel, want Heeren, er is geen mensch in de wereld naijveriger op de verheffing eens anderen dan een staatkundige of hoveling; de vrees begint hem te martelen, dat deze welligt door het noodlot gezonden is, om hem neer te slingeren en te verpletteren. Mij griefde het dubbel, want, ik wilde niet dat de *roem* van mijne *wijsheid en deugd* met een tweeden gedeeld zoude worden, de nijd werkte in mijn hart, en ik ontvlood de stad. — Dien morgen een geheel eind door het woud zijnde voortgegaan plaatste ik mij tot stil nadenken aan den voet eener fontein neder, die ik daar echter vroeger nooit gezien had. Na eenige oogenblikken mijmering sloeg ik mijne oogen op, en zag eene afzigtelijke leelijke heks voor mij staan wier lach echter, die zij mij toewierp, verrukking en bemoediging schonk. „Wat wilt gij?" vroeg ik. — „*Ach*," antwoordde zij met eene stem die betooverend zoet was, „*Arme* Sahel! *wat heeft uwe schijn wijsheid u op dwaalsporen geleid, zie, ik heb u boven alle kinderen van het stof lief en daarom kom ik tot u; ik ben* MAIJA (*) *de ziel of het wezentlijke der dingen, de dochter van* GANÊSA *die zijn aanzijn verkreeg uit* SIVA (SIWA) *en* PÂRVATI (**) *ik kreeg u lief om uwen ijver doch ik bejammerde uwe dwaasheid. Gij geloofdt dwaze man! dat de menschen u liefhebben om uwe kennis, dat men u eert om uwe goede hoedanigheden beproef eens, onder die menschen te verschijnen; met de koninklijke ongenade gedrukt, en Gij zult ondervinden hoeveel deugd en wijsheid in de schaal van 's werelds belangstelling geldt.*" Ik barstte in luid gelach uit over zulk eene gewaagde stelling, „*hoe* riep ik „*zoude* Sahel *niet om zich zelven bemind en geacht worden* en mijne oogen trotsch opslaande, ontdekte ik, dat de verschijning spoorloos verdwenen was. Mijne eigenliefde was echter gekwetst en ik gevoelde mij de verpligting opgelegd om eene afdoende proef te nemen, doch hoe vreesde ik, hoe sidderde ik en hoe stelde ik van dag tot dag dit voornemen uit en voorzeker Heeren, had ik mij zelven, vergetelheid opgedrongen, ware het niet geweest, dat een droom gisteren nacht mij op nieuw tot het onderzoek aanspoorde.

Gisteren morgen vroeg begaf ik mij zonder *eerekleed* naar het paleis des *Califs*, en toen langzaam de straten bevolkt werden, trok ik met gebogen houding en een droef gelaat, naar buiten, aan ieder mijner vrienden, ambtgenooten en kennissen mededeelende dat de hoogste ongenade des *Califs* mij getroffen had om dat ik aan een onregtvaardig staats beginsel geen deel wilde nemen. O mijn heeren, het was verschrikkelijk om te zien hoe ieder, als door angst verpletterd mij ontweek op het hooren van deze ongenade, het was als of ik de pest in *Bagdad* gebragt had, en mijne ziel leed veel; ik ging naar mijn paleis en wachtte op mijne vrienden, die mij hunne deelneming en hulp zouden komen aanbieden, maar niet *één* enkele mijne Heeren, zag ik tot mij komen, en hoe meer de zon naar het westen dook, hoe droeviger mijn hart werd. De mededeeling mijner ongenade, verspreidde zich al spoedig door de geheele stad — de mij nog eenigzins toegedaanen zwegen, maar mijne vijanden beschimpten mij en durfden mij zelfs een nietsbeteekenenden ezel noemen, die door zijn eigen domheid zoo blind was, dat hij van verwaandheid in een afgrond was gestort. — Heden morgen begaf ik mij naar mijn vader den *opperkadi*, hopende aan het vaderhart te mogen uitweenen, doch nauwelijks mij ziende naderde hij mij niet gelijk vroeger, om den zoom van het koninklijk eerekleed te kussen, maar riep met eene van toorn bevende stem uit: „*Ga rampzalig kind! die vloek en vernedering over uws vaders huis gebragt hebt; ga, ellendige zoon! die om het vasthouden aan belagchelijke grondstellingen, uw geslacht verderft, waar zijn nu de vruchten uwer opvoeding, waar het loon voor mijne bezorgdheid en liefde? ontvlied mijn oog ondankbare, op dat ik u niet vloeke.*" Woorden ontbraken mij, kermend zuchtte ik slechts: „*Vader!*" — en sloop verpletterd de woning uit die ik nu eerst gevoelde, mij zoo lief was geweest. Ach bij de eerste der proeven verloor ik mijnen vader, ik ijlde naar mijn onderen broeder; „*zijn hart is jong en nog niet gesloten voor de verhevene denkbeelden der ziel*, dacht ik, „*bij hem zal ik ten minste de armen geopend vinden en zijn hart waaraan ik mijn brandend voorhoofd kan ter ruste leggen warm voor mij voelen kloppen.*" Toen ik de poort van zijne prachtige woning genaderd was en ik binnen wilde treden, versperde een lage slaaf mij den weg; ik wilde den onbeschaamde ter zijde duwen, doch met eene stem die het gezag verraadde waardoor hij sprak zeide hij: *Heer ik heb bevel om* Sahel, *die zoo regtvaardig den toorn van onzen grooten Calif verdiend heeft, den ingang tot deze woning te weigeren, op dat het huis eens braven broeders niet bezoedeld worde.*

Mijne droefheid maakte voor toorn plaats en ik nam mij voor, om alle grootheid te ontvlieden en in liefde en stille rust met Gulnare mijne levensdagen te slijten. Eenigzins door deze verstandige denkbeelden bemoedigd, begaf ik mij naar het lustpaleis des *Viziers*, den hof intredende, ontdekte ik aan het einde eener kastanje laan Gulnare met hare vrouwen wandelende — ik ijlde tot haar, doch zij mij ziende naderen, verbleekte eenigzins en sloeg daarop terstond haren sluijer voor 't gelaat. — Dit teeken van beleediging onthutste mij, doch ik dacht, misschien is maagdelijke schroomvalligheid bevreesd, het blosje te laten zien veroorzaakt door de speelsche gedachten die bij mijne komst, haar iets hebben ingefluisterd. Voor haar knielende deelde ik haar mijn noodlot mede en voegde er bij, dat ik om de ondankbaarheid mijner familie en vrienden besloten had, de grootheid der wereld te verlaten om in stille vrede en liefde met haar mijn leven door te brengen; daarop smeekte ik haar het zonlicht harer blikken niet voor mij te verbergen, doch hoe sidderde ik toen hare schitterende oogen, mij door den sluijer, bliksems van toorn toewierpen, en hare kersen roode lippen mij eene taal deden hooren, die het hart eener *furie* verried. „*Ellendige, vloekwaardige* Sahel, *hoe durft gij met des Califs ongenade bezwaard nog onze woning intreden, denkt gij dan, dat ik den naam mijns vaders zal bezoedelen, met u liefde toe te dragen! — dat ik mij voor uwe oogen sluijerde, sproot uit schaamte voort, want de gedachte onteert mij, dat ik eens u meerdere genegenheid toonde, dan gij ooit verdiend hebt.*" — Daarop keerde zij zich trotsch om en verliet met hare vrouwen den plek alwaar ik bewusteloos was nedergezegen. — Toen ik weder bijkwam lag ik op den weg, buiten den hof, en een slaaf die op den terugkeer mijner bewustheid scheen gewacht te hebben, schreeuwde mij kwaadaardig toe: *Op last mijner gebiedster en van haren vader den oud Grootvizier, verbied ik u op straffe van stokslagen, elke indringing in hunne woning.*" Wat er toen in mijne ziel omging en welke helsche denkbeelden er in mijne hersenen begonnen te woelen, durf ik u niet mededeelen; deze ontzetting maakte echter na eenige rust voor rede en bezadigdheid plaats.

Door zooveel smarten gefolterd ijlde ik naar *Bagdad* terug en den algemeenen *Basaar* langs gaande om in mijn paleis te komen, hoorde ik mij door het volk op eene schandelijke wijze uitjouwen: „*Kijk, daar gaat de domme* Sahel." — „*God loone den Calif!*" riep een ander „*dat hij dezen ellendeling in zijn trotschen hoogmoed heeft neergeslingerd.*" Van woorden kwam het tot daden, één van het volk wierp met een steen naar mij, doch gelukkig missende was deze worp het teeken tot den algemeenen aanval; digte drommen schoolden zamen en dreven mij voort, terwijl de menigte het straatvuil opnam en er mij mede wierp; ik trachtte te ontvlugten en ijlde van straat tot straat, doch de woedende troep vervolgde mij al digter en digter, en bezwoer mij den dood, indien zij mij magtig werd. Al nauwer gedrongen en door doodsgevaar gedreven snelde ik zonder door mijne vervolgers ontdekt te worden in een schoenmakers winkel terwijl de dolle hoop mij voorbij ijlde zoo dat de straat langzaam weder stil en rustig werd.

Nauwelijks ontdekte mij de schoenmaker of hij riep: „*wie zijt gij?*" — ik deelde hem mijn naam en ongeluk mede. — Hoe," riep hij. — „*Ellendeling! weet gij niet dat de hof grooten mij met hunne klandisie vereeren en durft gij mijn huis bezoedelen en mijne affaire in gevaar brengen door uwe tegenwoordigheid, marsch! knechten, grijpt uwe spanriemen en ransel mij den onverlaat, de deur uit*" en aan dit barbaarsch bevel werd maar al te juist en al te ijverig voldaan. Na eene goede dragt slagen bekomen te hebben, ontkwam ik hunne handen, en bereikte langs afgelegene straten mijn paleis — Ik wachtte tot den middag, deed mijn eerekleed aan, en begaf mij met een hoofsch gevolg in *Bagdads* straten, en o diepe vernedering, nauwelijks zag men in de verte mijne kleedij en praal of allen, grooten en kleinen bogen en kropen in het stof voor mij. Toen keerde ik diep geschokt terug, ontdeed mij voor eeuwig van dit vorstelijk eerekleed en liet het door zweepslagen vernielen, onderwijl ik bij den baard des profeets zweerde, om nooit

(*) MAIJA (*sanscrit*) *de ziel der zaken, die in stoffelijke vormen zich bewogen, toen* BRAMA, *uit het aanschijn van den stoffeloozen God* BRAMA (*zonder scheppings teeken*) *de natuur daarstelde.*

(**) GANÊSA (*sans-crit*) *de wijsheid gesproten uit* SIWA *de derde persoon der Hindoesche drie-een-heid, (trimourti), deze* SIWA *die door zijn gevoel van ééne wezentlijkheid* BRAMA *of* MAIJA *alle vormen en stoffelijkheden trachtende te ontbinden, verbond zich daarom met* DURGA *of* PARVATI *door de inwerking van het vuur des hemels. Hierdoor dreef hij alle vormen, in leven en genietingen voort en liet ze zoo zich zelven ontbinden. Volgens de heilige* VEDAHS *der* BRAHMINES, *zal* SIWA *nu over 96000 jaren in zijn 9e menschwording de geheele wereld door vuur vernielen. Hij zal op een wit paard gezeten alles verwoesten. daarna zal* VISCHNOU *de 2e persoon der trimourti, even zoo op een wit paard gezeten de menschen oordeelen en de boosheid straffen, daarna zal het tijdperk van eeuwige onschuld en geluk intreden.*

voraten gunsten of eere, meer aan te nemen...

Intusschen was het reeds dag geworden en Schachriar dat ziende, spoedde zich tot het morgengebed.

HAYTI.

(Uit de *Barbados West-Indian.*)

«Wij ontleenen aan de *Moniteur Haytien*, de volgende circulaire van den nieuwen President aan de Autoriteiren, welke Militaire Officieren, bevel voerende over verscheidene districten des lands blijken te zijn. In sommige uitdrukkingen wordt gezinspeeld op de ondeugden der voormalige regering — de eigendunkelijke en wreede handelingen des Keizers en de besteling van 's Lands gelden door den keizer en diens gunstelingen. Een hunner, DELVA, de groot Kanselier, was bijzonder gehaat bij het volk, uithoofde zijner bedriegerijen en de bevordering van zijnen zoon tot eenen hoogen rang bij het leger boven, zoo vele anderen, zoo ook wegens het onbeschaamde gedrag van dezen laatsten, wiens hoofd door zijne promotie en een voorgesteld huwelijk met een der dochters van SOULOUQUE op hol raakte. Een ander die aan de woede van het volk ontsnapte is VIL LUBIN, Gouverneur van Port-au-Prince, die te vergeefs de nadering der insurgenten onder GEFFRARD trachtte tegen te gaan. Deze beide Officieren namen met SOULOUQUE de wijk aan boord van de *Melbourne* en werden te Jamaica in veiligheid gebragt, alwaar zij thans verblijven. Het is te hopen dat de teugels der regering thans in zachtere en eerlijker handen gevallen zijn.»

Circulaire van Generaal GEFFRARD, *President van Haïti, aan de Hoofden van Arrondissementen.*

Generaal, — De omwenteling, welke nu dank zij der voorzienigheid, zoo gelukkig is tot stand gebragt, heeft beginselen verkondigd, welke het van belang is, zoo spoedig mogelijk aan de gansche bevolking bekend te maken. Aan u komt deze eervolle taak toe.

De gevallen regering laat harer opvolgster eene onmetelijke, doch roemrijke taak na. Wij hebben alles te doen voor het geluk van het Haytiaansche volk, welks welvaart door het vorige gouvernement verwaarloosd is. Het heeft ons een dood ligchaam nagelaten; aan ons is het daaraan leven te geven. Ik heb deze roeping aanvaard, en zal deze moeijelijke taak, met de hulp der vaderlandslievende en opregte toegewijdheid mijner luitenants volbrengen.

Ik ben omgeven door wijze en verlichte mannen, wier vaderlandsliefde en regtschapenheid niemand betwijfelen kan. U komt het toe onze pogingen tot bevordering van het welzijn van het Haytiaansche volk, te schragen, waarnaar het zoo lang heeft uitgezien.

Gij weet, Generaal, dat de wil van een man niets beteekent tegen over de wet. Dat gebiedende karakter der wet, en de vrije en legale uitvoering daarvan waardoor aan ieder het genot zijner vrijheid en van zijnen eigendom verzekerd wordt, moeten wij weder in het leven roepen. Daar door moeten de openbare zeden worden gevormd, doch nimmer door despotisme, hetwelk het volk dom maakt. Het vorige gouvernement, al deze beginselen schendende, meende het geheim zijns behouds te vinden in despotieke handelingen, in de hatelijkste tirannij, ja zelfs roof. De tegenwoordige regering zoekt hare kracht te vestigen in de liefde harer onderdanen, in de uitvoering der wetten welke de openbare orde waarborgen en in eene gelijke regtsbedeeling.

Onder het vorige gouvernement werd iemand, bij het begaan eener overtreding in arrest genomen en dermate geslagen dat dikwerf de dood daarop volgde. Deze hatelijke staat van zaken dient op te houden. Wordt iemand wegens eene openbare overtreding gearresteerd, dan dient de policie hem onmiddellijk voor den behoorlijken regter te brengen, en kan zulks niet, zoo moet de gearresteerde persoon zoo spoedig mogelijk voor den regter gebragt worden. Niemand moet *zonder een geregtelijk vonnis, in boeijen gesloten worden.* Hoe ook, een beschuldigde kan niet als misdadiger worden aangemerkt en aan de publieke werken gesteld worden zonder verhoord en veroordeeld te zijn, gelijk gebruikelijk was onder het oude gouvernement. Het beheer der gevangenissen roept eveneens de aandacht der administratie in.

Gij moet de landelijke districten bezoeken en aan dit belangrijk gedeelte der bevolking van het land kennis geven, dat het gouvernement zich onledig houdt met de verbetering van deszelfs toestand. Zeg hun dat de arbeider, de brave burger, alle aanmoediging zal erlangen, welke hij verdient; dat hem de vruchten zijns arbeids gewaarborgd worden, doch dat de wet in al hare gestrengheid op den luiaard en vagebond zal worden toegepast. Gij moet hen tot liefde voor den arbeid, eendragt en onderlinge liefde aansporen. Doe hen begrijpen dat iemand slechts dan vrij is, wanneer hij onafhankelijk is en zonder arbeid is geene onafhankelijkheid te verwerven; het is de arbeid alleen, die den mensch eerwaardig maakt en hem in de oogen van anderen aanbeveelt.

In een vrij land kan de arbeid niet altoos gedwongen wezen; doch het is de pligt der regering de heilige liefde voor den arbeid, als de weg tot waar geluk, in te boezemen.

Zeg aan de bewoners der velden, vertrouwen in het gouvernement te stellen, dat voor hen even als een vader voor zijne kinderen zorgen zal. Laten zij met ernst aan het werk gaan en verzekerd wezen dat voortaan de vruchten hons arbeids, niet als vroeger dienen zullen tot opvulling der geldkisten van zekere individuen. Dat zij geduld hebben en zij zullen weldra overtuigd worden van de goede trouw der administratie.

Groot zijn de bestaande ongelegenheden, doch de goede trouw der regering zal dezelve weten te boven te komen.

De geest en het doel der regering zijn U ongetwijfeld bekend, Generaal; help haar dat eervolle doel bereiken, hetwelk U aan de nakomelingschap zal aanbevelen, en hen wier voorspoed gij bewerkt uw naam doen zegenen.

Ik reken op U en verzoek U onze medeburgers te zeggen dat de leus der regering is: Vrede, Eendragt, Arbeid, Openbare Orde, Vooruitgang!

Wilt van de ontvangst dezer circulaire kennis geven en maak dezelve aan alle bevelhebbers van de onder Uwe bevelen staande gemeenten bekend.

Ik groet u met alle genegenheid,

F. GEFFRARD.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Fransche stoomboot *le Daim*, van Cayenne.

Den 26sten, de Eng. schoenerbrik *Mary*, kapt. J. H. Morehouse, van Barbados.

VERTROKKEN.

Den 21sten, de Koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, naar Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 22sten, de Nd. Am. brik *Abbij Jones*, kapt. W. Adams, naar Gloucester, lading: 194 vaten Melassie 26,744 gallons, 77 vaten Suiker 101,521 pond, 33 balen Cacao 4,915 pond en 40 vaten Lemmetjes.

Den 23sten, het schip *Maximiliaan*, kapt. W. B. Schil, naar Amsterdam, lading: 318 vaten en 40 blo nvaten Suiker 505,313 pond, 64 puncheons Rum 7,504 gallons, 32 balen schoone Katoen 10,680 pond en 2 vaten oud Koper 563 pond.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen adres bij J. H. Zaal. — Sluit ultimo April e. k.

Het schip *Sagitta*, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de koloniale schroefstoomboot *Vice Admiraal Rijk*: Mejufvr. S. P. Austin en C. Oesdom.

Met het schip *Maximiliaan*: Mevrouw J. L. Marcus en dochter, de Heer E. C. Huskus, Mejufvrouw J. C. Klein en zoon.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 25 Maart 1859.

De Suikerplant. *Lodewijksburg* en de Plantaadje *Sporksgift*, met 159 slaven, bij opbod en afslag . . . . *f* 51,020

De verlaten Plantages *de Lemmert*, *Sophia'slust* en *Aldenrad*, met 233 slaven, bij opbod en afslag . . . . „ 46,710

f 97,730

Voor alle vijf Effecten te zamen bij toeslag, ... „ 1,000

f 98,730

Gekocht door H. Wright.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 25 Maart 1859, is in het district *Coronie* aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Thomas Acton en Sara Elsenhout.

Van den 20sten tot den 26sten Maart 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 19den, Maria Johanna Magdalena Kraus, 21 dagen.

Den 20sten, Barend Lugard, Echtg. van Maria Antoinetta Thijm, 51 jaren, en 9 m.

Den 22sten, Nanette Catharina van de la Parra, 63 jaren en 6 maanden.

Idem, Johanna Margaretha Regina Kuster, dochter van Herman Gottlieb Kuster en van Philippina Streekeling, 17 jaren, 2 maanden en 13 dagen.

Den 23sten, Manel Castagne, Port. Immigrant, n. g. 16 jaren.

Den 25sten, Hendricus Johannes Bruijninga, 45 jaren.

Idem, Carel Frederik Rudolf Niehenke, 4 jaren en 3 maanden.

Den 26sten, Johanna Carolina Esser, Echtg. van Jean Baptiste de Mares, 54 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 21n. Februarij 1859, *Brieven van Manumissie* verleend:

1. Aan de slavin Petronella, geboren in 1816, dochter van Vinsina, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. P. Groenhout.

2. Aan de slavin Julia of Abenie, geboren in 1815, dochter van Amelia, en hare dochter Truitje, geboren in 1838, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan H. S. W. Maatstaf, echtgenoot van S. B. Sanches.

3. Aan den slaaf Winst, geboren in 1814, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plant. *Nijd en Spijt*, divisie *beneden Commewijne.*

4. Aan de slavin Ada, wier geboortejaar en moedersnaam onbekend zijn, toebehoord hebbende aan A. Mac Intosh nu boedel, privé en nom. ux.

5. Aan den slaaf Mars, geboren in 1809, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plant. *Sarah*, district *Coronie.*

6. Aan den slaaf Michil, geboren in 1821, zoon van Mietje, toebehoord hebbende aan plant. *L'Inquiétude*, divisie *Para.*

7. Aan de slavin Abichael, geboren in 1843, dochter van Sabaaa, toebehoord hebbende aan E. M. Bunker.

8. Aan den slaaf Kodjo, geboren in 1818, zoon van Blanca, toebehoord hebbende aan den boedel J. Nunes.

9. Aan den slavenjongen Jan, geboren in 1845, zoon van Lea, toebehoord hebbende aan den boedel J. Rincke.

10. Aan het slavenmeisje Klasina, geboren in 1847, dochter van Jetta, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. van Favereij, en staande onder het toezigt van H. van Meerten, als curator ad hoc.

11. Aan den slaaf Tamie, geboren in 1813, zoon van Alijda, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. A. Vonk.

12. Aan het slavenkind Henriette, geboren in 1858, dochter van Johanna, toebehoord hebbende aan plant. *Zorg en Hoop*, divisie *beneden Cottica.*

13. Aan de slavin Kaatje, geboren in 1785, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan plant. *Poelwijk*, divisie *boven Cottica en Perica.*

14. Aan het slavenkind Christina, geboren in 1857, dochter van Henriette toebehoord hebbende aan C. van Beeldsnijder Haven.

15. Aan de slavenkinderen Henriette geboren in 1856 dochter van Wilhelmina Bart en Helena Maria, geboren in 1858, dochter van Martina, toebehoord hebbende aan M. Levij.

16. Aan het slavenmeisje Mietje, geboren in 1847, dochter van Floortje, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C. E. Alpheo.

17. Aan de slavinnen: Adjuba of Ouroemama, geboren in 1808 dochter van Dina, Carolina, geboren in 1835, dochter van Adjuba en Jacqueline Elisabeth, geboren in 1858, dochter van Carolina toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. Winst.

en 18. Aan de slavin Diana geboren in 1827, wier moedersnaam onbekend is, en hare dochter Catharina, geboren in 1850, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. Faans.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1. *Maria Lodovica Petronella Eikenwoud.*
2. *Charlotte Julia Maatstap.*
   Amelia Truitje Maatstap.
3. *Johannes Winst Elzentak.*
4. *Eliza Ada Inger.*
5. *Mozes Feller.*
6. *Michel Knel.*
7. *Abigael Dunker.*
8. *Joseph Frans Bieslijn.*
9. *Jacobus Adolf Boerleider.*
10. *Klasina Bergtop.*
11. *Lazarus Isaac Ronk.*
12. *Henriette Philippina Meerte.*
13. *Kaatje Heuveltop*
14. *Wilhelmina Christina Stelker.*
15. *Henriette Wilhelmina Distel.*
    Helena Maria Dijker.
16. *Albertina Mietje Bijnmond.*
17. *Geertruida Adjoeba Van Kem.*
    Isabella Carolina Van Kem.
    Elisabeth Jacquelina Van Kem.

en 18. *Diana Bergstroom.*
Catharina Bergstroom.

Den 18n. Maart.

1. Aan de slavinnen Philida, geboren in 1818, wier moedersnaam onbekend is, en Maria Johanna, geboren in 1840, dochter van Philida, toebehoord hebbende aan den boedel M. A. Thuskow.

2. Aan de slaven Jansie, geboren in 1839, en Titus, geboren in 1840, kinderen van Coba, toebehoord hebbende aan Plant. *Caledonia*, divisie *Saramacca.*

3. Aan den slaaf Stephen, geboren in 1823, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan de wed. A Pardo Cardoze.

4. Aan den slaaf Albertus, geboren in 1845, zoon van Meintje, toebehoord hebbende aan den houtgrond *Quapibo*, divisie *boven Commewijne.*

5. Aan het slavenmeisje Series, geboren in 1845, dochter van Tranquille, toebehoord hebbende aan Plant. *Guadeloupe*, divisie *beneden Cottica.*

6. Aan de slavin Dalie, geboren in 1810, dochter van Fanni, toebehoord hebbende aan den boedel H. M. A. Salomons Wed. H. Hijmans.

7. Aan het slavenkind Harrij, geboren in 1858, zoon van Helena, toebehoord hebbende aan Plant. *Leonsberg*, divisie *Para.*

8. Aan den slavenjongen *Albertus*, geboren in 1846, zoon van Floortje, toebehoord hebbende aan F. Schaad.

9. Aan het slavenkind Jan, geboren in 1858, zoon van Hendrina, toebehoord hebbende aan S. Soesman Jr.

10. Aan den slaaf Frederik, geboren in 1798, zoon van *La Tona*, toebehoord hebbende aan Plant. *Lust en Rust*, divisie *boven Suriname en Thorarica*. En

11. Aan het slavenmeisje Vinkie, geboren in 1849, dochter van Truitje, toebehoord hebbende aan Plant. *Munnickendam*, divisie *boven Cottica en Perica*.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1. *Wilhelmina Philida Turkowitsky.*
Maria Johanna Turkowitsky.
2. *Elisabeth Karsters.*
Titus Karsters.
3. *Emanuel Stephen Nettbar.*
4. *Maurits Albertus Naharen.*
5. *Seneca Gerda.*
6. *Hanna Ymans.*
7. *Eduard Arie Gillar.*
8. *Paulus Adrianus Albertus Schaad.*
9. *Rudolph Martinus Jan Verstenberg.*
10. *Petrus Frederik Lustoord.*
en 11. *Elisabeth Plek.*

Transport.

Den 21n. Maart 1859. A. Salomons Vendumeester aan C. R. Hering geb. von Rieben, voor hare minderjarige kinderen, van het Huis en Erf aan de *Hoogestraat*, N. W. La. E No. 352*a*. O. W. La. D No. 56.

Idem. Dezelve aan dezelve, voor hare minderjarige kinderen, van het bloote Erf aan de *Hoogestraat*, N. W. La. E No. 352*b*. O. W. La. D No. 56.

Paramaribo, den 21 *Maart* 1859.

Den 22n. Maart 1859. H. J. J. Kuhn voor hare minderjarige kinderen met namen: Juliaan Hilvers, Elisabeth Henriette en Anthoinette Gepke Kuhn, aan S. M. Budiker, Echtgenoot van J. B. Le Duc, van de *helfte* in den blooten grond *Nieuw Levant*, gelegen in *boven Cottica*, bekend onder La. C No. 64.

Idem. J. C. Gomperts, Vendumeester, aan H. S. W. Maatstef, Echtgenoot van S. B. Sanches, van het Erf met de daaropstaande gebouwen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, N. W. La. E. No. 230, O. W. La D No. 463.

Idem. Dezelve aan C. Wildeboer, van het perceel land van den grond *Peu et Content*, gelegen aan den rijweg naar *Kwatta*, bekend onder No 175. 2e. Buitenwijk, O. W. D No. 13.

Paramaribo, den 23 Maart 1859.

Ingevolge de voorschriften van artikel 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* (G. B. No. 1 van 1836), liggen voor den tijd van *veertien* dagen ter Secretarie van het Commissariaat voor genoemd Departement, voor belanghebbenden ter *visie*, de Repartitie Rekeningen van de navolgende boedels, als van: Hendrik Jan Raatgever, Henricus Schenkel, Jan Karel Ooijkaas, Alfred William Edwards, Evert Johan Jacob de Man en Jacob Alexander de Vries en nagelatene huisvrouw Anna Victorina Schmidt.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is op den 22n. Maart 1859, gedevolveerd, de boedel van Laura van Vogt, (overleden den 7 Maart 1859.)

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren desselven opgeroepen, om aan het departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 23 Maart 1859.

De Chef van het Bouwdepartement daartoe door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur geautoriseerd, zal aan den minst inschrijvende, mits goedgekeurd, aanbesteden:

De levering van vademen Mangro en Parwa HOUT.

En zulks op de voorwaarden die daarvan ten burele van het Bouwdepartement ter visie liggen.

De inschrijvings billetten zullen op den 31 dezer worden ingewacht.

Paramaribo, den 18 Maart 1859.

ADVERTENTIEN.

CONCORDIA.

VERG. INSTALL. en INSTR. in den 1n. of LL. Gr. op MAANDAG den 28n. dezer, des avonds te *half zeven* uren *precies*. (4209)

ALGEMEENE VERGADERING van de meerderjarige mans ledematen der *Hervormde Christelijke Gemeente* ter zake de rekening en verantwoording van de Kerkelijke Commissie en de keuze van een nieuw Bestuur, zal plaats vinden op HEDEN, in het Kerkgebouw der Gemeente des morgens na den afloop der Godsdienstoefening.

Paramaribo, den 27 *Maart* 1859.

De Kerkelijke Commissie voor de Herv. Christelijke Eeredienst,
B. C. VAN DEN ENDE.
Secretaris.

Surinaamsche Maatschappij van
WELDADIGHEID

Vergadering van het HOOFDBESTUUR en de onderscheidene COMMISSIEN, op WOENSDAG, den 30 Maart 1859, des avonds te *half acht* uur, in de Zaal der Loge *CONCORDIA*.

De Algemeene Secretaris,
E. A. J. VAN GOGH.

Tooneel-Genootschap: **THALIA.**

No. 4 van het Abonnement.

***Dingsdag*, 29 *Maart* 1859**

DE KLUIZENAAR VAN SAVERNE.

Beroemd Tooneelspel in *drie* bedrijven; naar het Fransch van DUMANIANT en THURING, door J. G. VAN BEULINGEN.

Met BALLET; *nieuwe, daartoe vervaardigde Decoratien en Costumes.*

Bij onstentenis van den Secretaris,
J. P. W. VAN EIJCK,
(4198) *Lid*.

( ) Over *veertien* dagen dag en datum nader te bepalen, zullen publiekelijk worden verkocht:

De Slaven *Bien*, *Piet*, *Kwamie*, *Zeeman*, *Adriaan* en *Semiere*, hare kinderen *Jozefina*, *Dienlje*, *Johannis* en *Constan*

Aankomende A. S. THOMSON nom. ux. P. F. LIMES, L. F. LIMES en de minderjarige F. M. LIMES.

Aan den Heer Redacteur van het Surinaamsch Weekblad,

Mijn Heer!

Den 13 Maart ll. eene advertentie in UEd. blad geplaatst hebbende, wegens het lang buiten de vaart blijven van de rivierboot *Eliza*, welke na meer dan twee maanden alstoen niet in orde was hare reizen geregeld te kunnen waarnemen, was ik heden morgen hoogst verbaasd, door den Agent dier boot, den Heer HEILBRON aan de *Maagdenstraat* te worden aangerand, met te kennengeving dat ik weldra een antwoord van den Heer WOLFF, Gouvernements Ingenieur bekomen zoude, die mij zoude aantoonen dat hij magt had om naar goed-vinden te handelen.

Nu vraag ik het publiek af, of het behoorlijk is dat die Ingenieur toegelaten wordt voor particulieren te werken, niettegenstaande er andere geschikte patentpligtige Ingenieurs in Suriname zijn, en hij een vast salaris uit de *Koloniale kas* geniet?

Kan naar aanleiding van de vorige advertentien van den Agent, dat de boot ten dienste van het publiek geregeld in de vaart zoude gehouden worden, eenig Administrateur, Directeur, Blankofficier of wie ook, die naar plantage vertrekken moet, daarop staat maken, wanneer de boot zoo gestadig buiten de vaart wordt gelaten?

Paramaribo, den 26 *Maart* 1859.

( ) M. W. HARTSHORN.

Van Plant. *de Morgenster*, wordt bij inschrijving tegen CONTANTE BETALING aangeboden:

P. m. 7000 pond *CACAO*

Inschrijvings billetten worden aangenomen in het pakhuis van den Heer JOHAN LUGARD tot den 31sten Maart 1859 des morgens ten 9 uur, en alsdan geopend. — Het hoogste bod goedgekeurd zal de CACAO binnen 14 dagen aan de Koffijwaag geleverd en voor elke ledige baal *f* 1,10 gerestitueerd moeten worden. (4199)

(4200) A. SALOMONS Vendumeester zal Dingsdag e. k. verkoopen:

Provisien, Stukgoederen, en Vijftig balen O. I. Rijst

(4201) Over zes weken zal de Vendumeester J. C. GOMPERTS verkoopen:

Het ERF en GEBOUWEN met ACHTERGEBOUWEN gelegen in de 1e. Buitenwijk bekend onder No. 57, N. W. en O. W. La. A No. 42.

(4202) De ondergeteekende kortelings uit *Nederland* alhier gearriveerd en door de *Geneeskundige Commissie* als **VROEDVROUW**, geadmitteerd heeft de eer zich als zoodanig aan te bevelen

B. R. P. KOOL, geb. ROOKES:
Woonplaats: *Saramaccastraat*, La. E No. 38.

(4203) De ondergeteekende recommandeert zich aan Heeren Eigenaren en Administrateuren van Plantagiën, tot het verrigten van

Ingenieurs werk

tegen den *minst mogelijken prijs*; —belovende de aan hem toevertrouwde *werken* met den meesten spoed te voltooijen.

Paramaribo, den 26 *Maart* 1859.

E. C. MARTZILGER.

Kapt. J. F. TEN HARMSEN, voerende het schip *Louisa Christina*, biedt bij dezen zijne nog overhebbende scheepsruimte ter inlading van SUIKER, RUM, KATOEN, KAKAO en KOFFIJ aan. — Sluit Ultimo April e. k. (4204

J. D. Juda & Co,

hebben ontvangen per de *Pomona* van *Demerarij*:

Versche O I RIJST.

à 6¼ ct bij de 100 balen à *Contant*, HENNESSEY'S COGNAG, RENAULT PALE BRANDIJ, *halve* vaten *FAMILIJ BEEF*, dito PIG PORK, *zwarte* en *witte* Engelsche ZEEP. 4205

( ) De ondergeteekende heeft tot zijnen *Generalen Gemagtigde* aangesteld den Heer A. J. POLAK Jz.

Paramaribo, den 26 *Maart* 1859.

J. J. LEUE,
Stedelijk Heelmeester.

Verkrijgbaar ten Pakhuize van

N. BOX & CO.

Bakkeljaauw, Haring,

Mess- en Prime SPEK, ¼ vaten extra Family VLEESCH, Witte en Bruine ***RIJST, TABAK,***

Smeer- en Comp: Kaarsen,

Morill's en Shepherd's ZEEP, W. P. Planken, Verfwaren, Suikerkalk, Veldgereedschappen, SPIJKERS, LAMPOLIE,

Breeuwwerk, Pik, Teer,

TOUWWERK, ANKERS, PLATLOOD,

Dakleijen 20+10,

Curaç DRIL, KATOENZAKKENDOEK, KOFFIJZAKKEN, enz. (4207)

(4208) Aangebragt per de Schoener *Ellen*:

Versche O. I. Rijst, à 7 cts per pond.

Nog in voorraad:

Bakkeljaauw, Haring, vaten Clear, Mess, Prime mess, Prime, Rump en Shoulder spek, Prime en Mess vleesch, ¼ vaten Smith's New-York family vleesch, Superfine blom, Beschuit, Crackers, Winchesters smeerkaarsen van 6, 8, 10,

12, 14 en 16 in het pond,

Morrills en zwarte zeep, Marine zeep, Pitch en white pine planken, Pik, Teer, Harpuis, Breeuwwerk, Terpentijn water, GROF ZOUT en meer andere goederen.

Verkrijgbaar bij GEBRS. VAN PRAAG.

Rivier-Stoomvaart Dienst.

De ELIZA vertrekt den 30sten dezer des morgens te 8 uur naar Post *Sommelsdijk*, doch verlaat de Post denzelfden dag des namiddags 2 uur in plaats van den 30 des morgens 9 uur.

Paramaribo, den 26 *Maart* 1859.

H. LYON & Co.

De Pillen van Holloway

zijn een uitmuntend huismiddel, en zeer bevelenswaardig in alle ongesteldheden der maag en lever. De verbazende uitwerksels dezer pillen, hebben dezelve dan ook tot een zeer geacht geneesmiddel gemaakt, zoowel in de Nederlanden, als in andere gedeelten des aardbodems, als zeer weldadig werkende in gevallen van lever-, gal- en maagziekten; het is ontegensprekelijk en bewezen, dat dezelve nooit gemankeerd hebben eene genezing te bewerken, mits nauwkeurige opvolging der voorschriften. Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1 en *f* 3 (4206)

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de "*ELIZA*" van den 4 tot den 30 APRIL 1859, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*
den 4 April des morgens 8 uur.
„ 14 „ „ „ 8 „
„ 23 „ „ „ 8 „

Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,
den 5 April des morgens 7 uur.
„ 15 „ „ „ 7 „
„ 24 „ „ „ 7 „

Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,
den 7 April des morgens 8 uur.
„ 17 „ „ „ 8 „
„ 29 „ „ „ 8 „

Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,
den 8 April des morgens 7 uur.
„ 18 „ „ „ 7 „
„ 30 „ „ „ 7 „

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,
den 10 April des morgens 8 uur.
„ 12 „ „ „ 8 „
„ 20 „ „ „ 8 „
„ 26 „ „ „ 8 „

Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,
den 10 April des namiddags 2 uur.
„ 12 „ „ namiddags 2 „
„ 21 „ „ morgens 11 „
„ 26 „ „ namiddags 2 „

Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,
den 11 April des morgens 8 uur.
„ 27 „ „ „ 8 „

Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,
den 11 April des namiddags 1 uur.
„ 27 „ „ „ 1 „

Paramaribo, den 19 *Maart* 1859.

H. LYON & Co.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.